

STRESZCZENIE

Bezpieczeństwo konwojów i doprowadzeń to zagadnienie w obrębie, którego dotychczas nie prowadzono badań naukowych. Dostępne są jedynie materiały dydaktyczno – instruktażowe, dotyczące konwojowania bądź doprowadzania osób, brak jest jednak literatury i opracowań naukowych poświęconych bezpieczeństwu służby konwojowej.

Celem przeprowadzonych badań naukowych było określenie rozwiązań ograniczających liczbę zdarzeń nadzwyczajnych w konwojach i podczas doprowadzeń, a tym samym zwiększających bezpieczeństwo konwojów i doprowadzeń realizowanych przez polską Policję w aktualnych uwarunkowaniach.

Przedmiotem badań były unormowania prawne, procedury i dobre praktyki w zakresie konwojowania i doprowadzania osób przez Policję, opinie policjantów służby konwojowej oraz prewencyjnej i ich postulaty usprawnień dotyczących bezpieczeństwa realizowanych zadań. Przedmiot badań stanowiły również informacje medialne dotyczące zdarzeń zaistniałych podczas wykonywania konwojów i doprowadzeń na terenie Polski, jako incydenty wpływające nie tylko na bezpieczeństwo czy też efektywność pracy policjanta, ale również na społeczną ocenę całej formacji.

Główny problem badawczy jaki został sformułowany dla potrzeb przeprowadzonych badań dotyczył niezbędnych i obecnie możliwych do wdrożenia usprawnień w zakresie bezpieczeństwa konwojów i doprowadzeń realizowanych przez Policję.

Określenie problemów wskazało kierunki poszukiwań i pozwoliło na sformułowanie hipotezy głównej, która zakładała, że poprawa bezpieczeństwa konwojów i doprowadzeń realizowana przez polską Policję powinna być wielokierunkowa, miała ona jednak charakter przypuszczenia i została poddana procesowi weryfikacji przy użyciu określonych metod i technik badawczych.

Przeprowadzony proces badawczy został usystematyzowany w poszczególnych rozdziałach pracy, zaś wybrane metody badawcze w postaci sondażu diagnostycznego, studium przypadku, analizy, porównania i indukcji przeprowadzone za pomocą wybranych technik badawczych.

Techniki badawcze polegały na analizie literatury i dokumentów oraz wykonaniu badań ankietowych wśród policjantów płockich i radomskich samodzielnych pododdziałów prewencji Policji, policjantów Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji

w Radomiu i przeprowadzeniu wywiadów eksperckich z wybranymi naczelnikami wydziałów konwojowych i rzecznikami prasowymi komendantów wojewódzkich Policji.

Analiza dokumentów, nieprawidłowości i opinii respondentów w zakresie poddanych badaniom udowodniła, że poprawa bezpieczeństwa konwojów i doprowadzeń realizowanych przez polską Policję to proces wielokierunkowy, obejmujący wyszkolenie, doświadczenie zawodowe i predyspozycje policjantów oraz organizację i realizację prowadzonych czynności w odniesieniu do występujących zagrożeń, połączony z nadzorem przełożonego, jak również dostosowaniem przepisów prawa do specyfiki wykonywanych zadań.

Są to zagadnienia, w obrębie których proponowane działania naprawcze kształtują się na kilku płaszczyznach, tj. szkoleniowej, organizacyjnej i prawnej, zaś ich wielokierunkowość jest niezbędna z uwagi na charakter zagadnienia, jego ważność i powszechność w zakresie praw i obowiązków Policji.

Modyfikacje w obszarze szkoleniowym to systemowe zmiany w programie nauczania na poziomie przeszkolenia podstawowego policjantów w zakresie taktyki, techniki działań i sposobu organizacji służby konwojowo – ochronnej oraz wprowadzenie dwustopniowych kursów specjalistycznych z tego zakresu dla policjantów – konwojentów i policjantów dowódców konwojów. Preferowane jest również tworzenie zespołów szkoleniowych odpowiedzialnych za doskonalenie zawodowe policjantów wykonujących konwoje i doprowadzenia w danym garnizonie i wypracowanie w jednostkach organizacyjnych Policji systemu doskonalenia zawodowego opartego na bieżącej analizie potrzeb przez te zespoły. Uzupełnienie powinno stanowić wprowadzenie w ramach doskonalenia zawodowego systemu e-learning, koordynowanego przez szkoły Policji jako alternatywnej metody samokształcenia.

Zmiany w zakresie przepisów prawa powinny dążyć do zdefiniowania pojęcia osoby doprowadzanej oraz wyłączenia Policji z obowiązku transportowania osób tymczasowo aresztowanych i skazanych pomiędzy zakładami karnymi i aresztami śledczymi.

Płaszczyzna modyfikacji organizacyjnych w służbie konwojowej pozostaje ściśle powiązana z przedsięwzięciami prawnymi, ponieważ zakłada utworzenie w komendach powiatowych i miejskich Policji komórek konwojowo – ochronnych, zaś możliwość taką stworzy zmiana przepisów w tym zakresie. Proponowanym rozwiązaniem jest także wprowadzenie elektronicznego, jednolitego systemu służącego do dokumentowania konwojów i doprowadzeń obejmującego zasięgiem całą Polskę.

Przeprowadzone studium usprawnień było poszukiwaniem rozwiązań, które mogą przyczynić się do poprawy szeroko rozumianego bezpieczeństwa konwojów i doprowadzeń realizowanych przez polską Policję w aktualnych uwarunkowaniach, zaś wnioski z

przeprowadzonych badań naukowych wskazały kierunki działań, będących wyzwaniem dla wszystkich, którzy są odpowiedzialni za bezpieczeństwo publiczne w zakresie wyznaczonym przez ramy podjętej rozprawy. Badania naukowe potwierdziły założone tezy i udowodniły, że dążenie do zachowania najwyższego stopnia bezpieczeństwa podczas realizacji ustawowych zadań przez Policję jest wartością nadrzędną i wskazaną.